

บทเรียนด้านจิตวิญญาณ

บทที่ 60

เรื่อง วันอีสเตอร์

ผลที่คาดหวังจะได้รับ:	แสดงให้เห็นว่ามีความเชื่อมั่นว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า
ตัวชี้วัด:	รู้และเข้าใจพระคัมภีร์
สาระการเรียนรู้:	รู้และเข้าใจเรื่องราวแบบง่าย ๆ (พื้นฐาน) ในพระคัมภีร์

กลุ่มอายุ:	9-11 ปี
หัวข้อหลัก:	วันหยุด
บทเรียน:	วันอีสเตอร์: พระเยซูทรงยอมสละชีวิตและความหมายของพิธีมหาสนิท
เวลาที่ใช้ในการสอน:	45-60 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ :

1. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับอีสเตอร์ได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้ :

1. กระดาษสีเขียว (ถ้ามี)
2. ดินสอสี
3. กรรไกร
4. พระคัมภีร์ มัทธิว 26:20-35, 26:69-75

อุปกรณ์สำหรับกิจกรรมเสริม :

1. น้ำผลไม้
2. ขนมปัง และแก้วสำหรับพิธีมหาสนิท

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม :

1. อ่านและทำความเข้าใจบทเรียนทั้งบท
2. รวบรวมอุปกรณ์ที่ต้องใช้
3. เริ่มต้นโดยการทำใบปาล์มจากกระดาษ ให้เด็กพับกระดาษตามยาว และตัดด้านหนึ่งให้แหลม ทำหลาย ๆ ใบ ถ้าเป็นไปได้ให้ใช้กระดาษสีเขียว
4. อ่านทำความเข้าใจพระธรรมมัทธิว 26:20-35, 69-75
5. อธิษฐานให้นักเรียนเข้าใจความรักของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขา

การนำเข้าสู่บทเรียน :

ครูพูดว่า :

1. เด็ก ๆ เคยไปร่วมเดินพาเหรดหรือไม่ ? เปิดโอกาสให้นักเรียนตอบคำถาม ทุกคนที่เดินพาเหรดล้วนยิ้มแย้มแจ่มใสและเต็มไปด้วยจิตใจเบิกบานกับการเฉลิมฉลอง เรื่องราวอีสเตอร์ที่เรา กำลังจะเรียนนี้เริ่มต้นขึ้นด้วยการเดินพาเหรด!
2. สมมุติว่าเรามีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาที่พระคัมภีร์กล่าวถึง ในวันที่ร้อนและเต็มไปด้วยฝุ่นบนถนนแห่งเยรูซาเล็ม นั่นเป็นช่วงเวลาแห่งเทศกาลปัสกา และมีข่าวเล่าลือว่าพระเมสสิยาห์จะเสด็จผ่านมาทางนี้! ทุกคนต่างคาดหวังว่าพระเมสสิยาห์จะมาเพื่อเป็นผู้ปลดปล่อยชนชาติอิสราเอลจากการปกครองของโรมัน ซึ่งเป็นชนชาติที่ปกครองอิสราเอลในขณะนั้น แม่ของเด็ก ๆ ส่งต๋อโบปาล์มเพื่อให้ทุกคนโบกโบปาล์มต้อนรับการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ มันเป็นโบไม้ที่มีความยาว แตกเป็นแฉกและสามารถใช้บังแดดที่ร้อนนั้นได้ด้วย
3. ให้เด็ก ๆ ลองจินตนาการว่าพระเมสสิยาห์จะมีลักษณะอย่างไร ? บางทีพระองค์อาจสูงและหล่อเหลา ซึ่มีขาที่สง่างามที่พระองค์อาจจะยิ้มและโบกมือทักทายเราก็ได้ ทันใดนั้นเสียงโห่ร้องด้วยความยินดีก็ดังขึ้น บางคนโยนโบปาล์ม กิ่งปาล์มลงไปในถนนเพื่อปูทางให้พระองค์เสด็จผ่าน บางคนถึงกับโยนเสื้อของตนเองปลูกลงไปในถนน ทุกคนล้วนมีความร่าเริงยินดี และส่งเสียงร้อง “โฮซันนา ขอพระเกียรติจงมีแด่พระองค์ผู้มาในพระนามของพระเจ้า” “โฮซันนา” นี่เป็นเสียงตะโกนสรรเสริญ
4. นั่นไงพระเมสสิยาห์! เด็ก ๆ ยืนตัวตรงเพื่อจะมองเห็นพระองค์ พระองค์ไม่ได้เหมือนกับที่เราคิดไว้แต่แรกเลย พระองค์มีใบหน้า (พระพักตร์) ที่อ่อนโยน ไม่ได้สูงและดูแข็งแกร่งแต่อย่างใด แล้วพาหนะที่พระองค์ขี่ละ เป็นแค่เจ้าลาอ่อนโยนเท่านั้นเอง กษัตริย์เหนือกษัตริย์เสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มด้วยเจ้าลาเท่านั้นเองหรือ นี่ต่างจากสิ่งที่เราคาดหวังไว้อย่างสิ้นเชิง
5. เด็ก ๆ ได้ยินเสียงคนบางคนพูดอยู่หลังเราว่าพระเยซูทรงบอกสาวกของพระองค์ว่าในขณะที่กำลังจะเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มนั้น พวกเขาจะเห็นลาตัวหนึ่ง ให้พวกเขานำลานั้นมาให้พระองค์ ถ้ามีคนถามว่าจะเอาลาไปทำไม ให้บอกว่าจะนำมาให้พระเยซู นี่เป็นสิ่งที่น่าประหลาดที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท้องรู้แม้กระทั่งพาหนะที่พระองค์จะขี่เพื่อเข้าสู่เยรูซาเล็ม พระองค์ทรงถ่อมพระองค์มาก พระองค์ไม่ได้เลือกขี่ม้าที่แข็งแกร่งงามสง่า ผู้คนรอบตัวเด็ก ๆ ต่างพูดถึงการอัศจรรย์ที่พระองค์ทรงกระทำ เด็ก ๆ หวังว่าจะได้พบพระองค์อีกในวันข้างหน้า แจกอุปกรณ์ให้เด็ก ๆ เพื่อทำโบปาล์มด้วยกระดาษ ตัดหรือฉีกกระดาษออกเป็นโบไม้ที่กว้าง ถ้าในบริเวณนั้นมีต้นปาล์มขึ้นอยู่จริง ๆ ให้ครูพาเด็กไปเก็บไปปาล์มจริง ๆ มาเลย หลังจากที่ทุกคนทำโบปาล์มเสร็จให้ครูเลือกเด็กคนหนึ่งที่จะแสดงเป็นพระเยซูตอนที่ขี่ลามายังกรุงเยรูซาเล็ม ให้เด็ก ๆ ที่เหลือร้องออกมาดัง ๆ “โฮซันนา ขอให้ผู้ซึ่งเสด็จมาในพระนามของพระเจ้าทรงพระเจริญ” ให้เวลาเด็ก ๆ ที่จะได้ทำกิจกรรมนี้

กิจกรรมการเรียนรู้ :

ครูพูดว่า :

1. พระเยซูและสาวกของพระองค์เดินเข้าไปในบ้านหลังหนึ่งและขึ้นไปยังห้องชั้นบนเพื่อรับประทานอาหารและฉลองปัสกาด้วยกัน พระองค์รู้ว่านี่จะเป็นอาหารมื้อสุดท้ายของพระองค์ที่จะรับประทานกับสาวกของพระองค์ พระองค์ทรงสอนสาวกของพระองค์อีกครั้งในขณะที่รับประทานด้วยกัน พระองค์ทรงล้างเท้าของพวกเขา หลังจากนั้นพระองค์ทรงกระทำพิธี “มหาสนิท” พิเศษร่วมกับสาวกของพระองค์ ให้เราอ่านเรื่องราวนี้ในพระธรรมมัทธิว 26:20-35 ให้เด็ก ๆ สลับกันอ่านพระธรรมตอนนี้
2. เด็ก ๆ คิดว่าสาวกรู้สึกอย่างไรบ้างกับพิธีมหาสนิทนั้น ? เปิดโอกาสให้เด็กตอบคำถาม พิธีมหาสนิทที่พระเยซูทรงกระทำร่วมกับสาวกของพระองค์นั้นเป็นวิธีที่ช่วยให้พวกเขาระลึกถึงการเสียสละพระองค์เองเพื่อพวกเขา ในฐานะที่เป็นคริสเตียนผู้ติดตามพระเยซูเราเองเช่นเดียวกัน ให้เราับพิธีมหาสนิทด้วยท่าทีเดียวกัน เพื่อระลึกถึงสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อเรา
3. เด็ก ๆ เคยร่วมพิธีมหาสนิทหรือไม่ ? เปิดโอกาสให้เด็กตอบคำถาม พิธีมหาสนิทคือวิธีที่จะทำให้เราคิดถึงการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู ขนบปึงแทนพระกายที่ต้องแตกหัก และน้ำองุ่น (หรือน้ำผลไม้) แทนพระโลหิตที่หลั่งออกมาเพื่อเรา เมื่อเราร่วมพิธีมหาสนิทให้เราระลึกถึงเหตุการณ์ในวันอีสเตอร์และขอบคุณพระองค์สำหรับการเสียสละอันมหัศจรรย์ของพระองค์
4. เมื่อรับประทานอาหารเสร็จแล้ว พระเยซูทรงบอกสาวกของพระองค์ให้อธิษฐานกับพระองค์ ช่างเป็นสิ่งที่ดียอดเยี่ยมที่เรามีเพื่อนที่อธิษฐานด้วยกัน เด็ก ๆ จำความรู้สึกในขณะที่รู้ว่าการกำลังมีใครบางคนอธิษฐานเพื่อเราได้ไหม ให้เด็กตอบ
หลังจากอาหารเย็น พระเยซูและสาวกของพระองค์เดินไปใกล้สวนที่เรียกว่าเกทเสมี ที่นี้เต็มไปด้วยต้นมะกอกเทศ ในขณะที่นั่นเป็นเวลากลางคืน สายลมอ่อนพัดโชยกลืนมะกอกเทศมายังบริเวณที่พระเยซูและสาวกนั่งอยู่ พระเยซูทรงรู้ว่าพระองค์กำลังจะต้องไปยังกางเขนและตาย แต่สาวกของพระองค์ยังคงสับสน พระเยซูทรงเริ่มอธิษฐานเพื่อตัวพระองค์เองและบอกกับพระเจ้าว่าถ้าเป็นไปได้ ขออย่าให้พระองค์ต้องตายได้หรือไม่ แต่พระเยซูก็ขอให้ไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้า ไม่ใช่ตามพระทัยพระองค์ เมื่อพระเยซูหันมามองที่สาวกของพระองค์ คาดหวังว่าพวกเขาจะอธิษฐานร่วมกันกับพระองค์ แต่พวกเขากลับนอนหลับอยู่ ในเวลาที่พระองค์ต้องการพวกเขามากที่สุดนั้นพวกเขากลับนอนหลับ ไม่นานนัก ก็มีแสงไฟสาดส่องมาทั่วบริเวณ มีสาวกคนหนึ่งของพระองค์ชื่อยูดาส มาหาพระองค์และจับพระองค์ เขารับสินบนจากเหล่านักบวช (ผู้นำศาสนา, ปุโรหิต) และทรยศพระเยซู พระเยซูทรงไปกับทหารที่มากับยูดาสด้วยความเต็มพระทัย พระองค์ทรงถูกตัดสินให้ถูกประหารชีวิต มีคนฉีกฉลองพระองค์ของพระเยซู สวมผ้าสักหลาดสีเลือดหมูให้พระองค์แทน และสวมมงกุฎหนามบนศีรษะของพระองค์ พระองค์

ถูกทุบตีและถ่มน้ำลายใส่ พวกเขาถอดเสื้อพระองค์ออกและเขียนพระองค์ด้วยแสที่คม
ผิวหนังของพระองค์ต้องแตกเพราะแสนั้น พระองค์ได้รับบาดเจ็บและเต็มไปด้วยบาดแผล
จากนั้นพระองค์ถูกบังคับให้แบกกางเขนขึ้นหลังที่เต็มไปด้วยเลือดไปตามถนนใน
กรุงเยรูซาเล็ม เมื่อพระองค์สะดุดล้มลง ผู้คนก็หัวเราะเยาะพระองค์และถ่มน้ำลาย
ใส่พระองค์ คนเหล่านี้คือคนกลุ่มเดียวกับที่โบกใบปาล์มต้อนรับพระองค์ในวันนั้น พระองค์
คงรู้สึกเศร้าพระทัยเป็นอย่างยิ่งในขณะที่แบกกางเขนเดินไปตามถนนนั้น
เมื่อพวกเขามาถึงยังโกละโกธา (ซึ่งหมายความว่าสถานที่ที่เต็มไปด้วยกะโหลก) พระองค์
ถูกตอกตะปูลงไปที่มือให้ติดกับกางเขน แล้วก็ตอกตะปูลงไปที่เท้าของพระองค์ ตรงไว้ที่
กางเขน พวกเขายกกางเขนตั้งตรงขึ้นและหย่อนลงไปหลุมเพื่อให้หน้าหนักของพระองค์
ทิ้งลงไปใต้ตะปูที่ตอกอยู่นั้น พระองค์ทรงทุกข์ทรมานเพราะทรงรักเรามากมายนั่นเอง!
ให้ครุฑยุดลัคน์ แล้วขอเด็กคนหนึ่งที่จะอธิษฐานขอบพระคุณพระเยซูที่ได้ทรงสิ้นพระชนม์บน
ไม้กางเขนเพื่อพวกเขา ให้ทุกคนสงบและร่วมมือกันอธิษฐาน

ก่อนพระองค์จะสิ้นพระชนม์ พระองค์ร้องออกมาเสียงดังว่า “สำเร็จแล้ว” ทันใดนั้น
เกิดแผ่นดินไหวและหินถล่ม (มัทธิว 27:50-54) ม่านที่พระวิหารฉีกออกเป็นสองส่วนจาก
บนลงมาลงสุด คนที่เห็นเหตุการณ์โดยตลอดคนหนึ่งบอกว่า “นี่ต้องเป็นบุตรของพระเจ้า
เป็นแน่” เด็ก ๆ คิดว่าโลกกำลังพูดอะไรเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู ทำไมจึงเกิด
การตอบสนองของสิ่งแวดลอมเช่นนั้น ให้เวลาเด็กได้พูดคุยนแสดงความคิดเห็นกัน

พวกเขานำพระศพของพระเยซูลงมาจากกางเขนแล้วฝังไว้ที่อุโมงค์ มีทหารเฝ้าอยู่เพื่อให้
แน่ใจว่าก้อนหินใหญ่ที่ปิดปากทางเข้าอุโมงค์ฝังพระศพนั้นจะไม่มีใครสามารถเข้าไปเพื่อ
ขโมยพระศพได้ ทำไมพวกเขาจึงทำเช่นนั้น ? เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น (คำตอบ
คือ เพราะพระเยซูตรัสไว้ก่อนหน้านี้ว่าพระองค์ทรงฟื้นขึ้นจากความตาย พวกฟาริสีต้องการให้
แน่ใจว่าจะไม่เกิดเหตุการณ์นั้นขึ้น)

ครอบครัวของพระเยซู มารดา และสาวกทั้งหลายมายังหลุมฝังพระศพและร้องให้ พวกเขา
รู้สึกโศกเศร้า เคยมีใครที่ใกล้ชิดกับเด็ก ๆ มาก ๆ ที่เสียชีวิตไปหรือไม่ ? เปิดโอกาสให้
นักเรียนตอบคำถาม นั่นเป็นความรู้สึกที่เศร้ามาก

สามวันหลังจากที่พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ นางมารีย์มัгдаลา มารีย์มารดาของพระเยซูเดิน
ทางไปยังอุโมงค์นั้น พวกเขาตกใจมากเมื่อเห็นปากอุโมงค์เปิดออก และมีทูตสวรรค์คนหนึ่ง
นั่งอยู่ที่หินที่ปิดปากอุโมงค์นั้น รัศมีของทูตสวรรค์เปล่งประกาย พวกเขาพยายามที่จะเฝ้าอยู่
หน้าอุโมงค์ถึงกับตัวแข็ง เกิดแผ่นดินสั่นสะเทือนก่อนหน้านี้ และทูตสวรรค์มาเปิดปาก
อุโมงค์ออก ทูตสวรรค์บอกพวกผู้หญิงที่มาไม่ให้ตกใจกลัว เพราะพระเยซูไม่ได้อยู่ในอุโมงค์
อีกต่อไป พระองค์ทรงฟื้นขึ้นจากความตายแล้ว! พวกนางเต็มไปด้วยความเปรมปรีดีและ
รีบวิ่งกลับไปหาพวกสาวก ทันใดนั้น พวกเขาพบกับชายคนหนึ่ง “สันติสุขจงมีแด่ท่าน”
ชายคนนั้นคือพระเยซูนั่นเอง! พระองค์ทรงพระชนม์อยู่! พระเยซูทรงปรากฏพระองค์และ
พูดกับคนมากมายตลอดสี่สิบวันหลังทรงฟื้นคืนพระชนม์ (กิจการ 1:3-10) หลังจากนั้น
พระองค์ทรงตรัสกับสาวกของพระองค์ และทรงถูกรับขึ้นสู่สวรรค์ต่อหน้าต่อตาพวกเขา!
พระองค์ทรงคอยพวกเราอยู่ที่นั่น พระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยที่แสนประเสริฐจริง ๆ !

การสรุปบทเรียน :

ครูพูดว่า :

1. มีหลายเหตุการณ์เกิดขึ้นก่อนที่พระเยซูจะทรงฟื้นคืนพระชนม์ เด็ก ๆ จำรายละเอียดได้ไหม ? เปิดโอกาสให้นักเรียนตอบคำถามให้เด็กจับกลุ่มกันกลุ่มละหกคนและวาดภาพเรียงลำดับเหตุการณ์ตั้งแต่ก่อนพระองค์จะสิ้นพระชนม์จนถึงเมื่อทรงฟื้นคืนพระชนม์ (เริ่มจากขบวนพาเหรด จากนั้นอาหารมื้อสุดท้าย จากนั้นการอธิษฐานในสวน ต่อด้วยการถูกตรึงบนกางเขน การฟื้นคืนพระชนม์และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์)
2. ให้เด็ก ๆ แต่ละคนในกลุ่มเลือกวาดภาพหนึ่งฉาก เมื่อวาดภาพเสร็จแล้วให้นำภาพมาวางเรียงกันแล้วเล่าเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟัง แต่ละคนควรมีโอกาสเล่าเรื่องราวให้เพื่อนในกลุ่มฟัง ให้ครูอ่านพระธรรมยอห์น 3:16 จบด้วยการอธิษฐานขอบคุณพระเจ้าที่ทรงตายเพื่อเรา ทำให้เราสามารถกลับคืนดีกับพระเจ้าและมีชีวิตนิรันดร์ ให้ครูนำเด็กอธิษฐาน

กิจกรรมเสริมบทเรียน :

1. ให้ทำพิธีมหาสนิทในชั้นเรียนหรือเชิญศิษยาภิบาลมาพูดเกี่ยวกับพิธีนี้ให้เด็ก ๆ ฟัง นำแก้วที่มีน้ำผลไม้ (น้ำองุ่น) และขนมปังขึ้นเล็กมาให้เด็ก ๆ แต่ละคน
 2. ลำดับแรก อ่านเรื่องราวของอาหารมื้อสุดท้ายในพระธรรมลูกา 22:14-20 ชูขนมปังขึ้นในขณะที่อ่านพระธรรมตอนนี้ ครูอาจใช้ขนมปังก้อนใหญ่แล้วให้เด็ก ๆ หักขึ้นเล็ก ๆ ของตนเองก็ได้ ให้บอกเด็ก ๆ เกี่ยวกับความสำคัญของขนมปังว่าเปรียบเสมือนร่างกายของพระเยซูและไม่ใช่เป็นร่างกายจริง ๆ แต่เราคิดถึงร่างกายของพระองค์ที่ต้องแตกหัก กับสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อเราบนกางเขน
 3. จากนั้นให้กินขนมปังนั้น ย้ำกับเด็ก ๆ ให้ขอพระเยซูอภัยความผิดบาปก่อนที่จะกินขนมปังนั้น ทุกคนกินขนมปังด้วยกัน หลังจากนั้นหยิบแก้วน้ำผลไม้ขึ้นมา (ครูอาจใช้แก้วใบเดียว แต่ต้องเช็ดขอบแก้วเมื่อมีเด็กมาจิบจากแก้วแล้ว หรืออาจใช้แก้วแยกต่างหากสำหรับแต่ละคน) อธิบายให้เด็กเข้าใจความสำคัญของพระโลหิตของพระเยซู พระโลหิตของพระองค์รักษาเรา ทำให้เราสะอาด ให้เด็กคิดถึงสิ่งเหล่านี้ในขณะที่ดื่มน้ำผลไม้
 4. จบลงด้วยบทเพลงสรรเสริญเกี่ยวกับกางเขน และอธิษฐานขอบคุณพระเจ้าที่ทรงสิ้นพระชนม์และทรงฟื้นคืนพระชนม์
- กิจกรรมนี้สามารถปรับได้ตามความเหมาะสมของแต่ละบริบท

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดที่ได้ผลดี? กิจกรรมใดที่ได้ผลไม่ดี? ฉันจะเตรียมบทเรียนครั้งต่อไปให้ดีขึ้นได้อย่างไร?)

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary-ruled notebook paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]